

Sygn. akt I ACz 1713/17

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2017 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jan Kremer (spr)

Sędziowie: SA Marek Boniecki

SA Sławomir Jamróg

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2017 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa E. Ł.

przeciwko M. S.

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek zażalenia powoda na postanowienie o kosztach procesu zawarte w punkcie II wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 13 czerwca 2017 r., sygn. akt I C 74/16

postanawia:

1.zmienić zawarte w punkcie II wyroku postanowienie o kosztach w ten sposób, że zasądzoną w tym punkcie wyroku kwotę „1021zł (jeden tysiąc dwadzieścia jeden zł)” zastąpić kwotą „15 421zł (piętnaście tysięcy czterysta dwadzieścia jeden zł);

2.zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1800zł (jeden tysiąc osiemset zł) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego

SSA Marek Boniecki SSA Jan Kremer SSA Sławomir Jamróg

I ACz 1713/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 czerwca 2017 r. Sąd Okręgowy w Kielcach w punkcie I uznał za bezskuteczną w stosunku do powoda umowę o podział majątku wspólnego zawartą pomiędzy I. S. w części obejmującej przeniesienia własności nieruchomości na wyłączną własność pozwanej w celu ochrony wierzytelności w łącznej wysokości 408 364,95 zł , w punkcie II zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1021 zł tytułem części kosztów procesu w punkcie III nie obciążył pozwanej nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

W uzasadnieniu co do kosztów procesu Sąd Okręgowy wskazał, że dopiero wyrok w sprawie o uznanie umowy za bezskuteczną łącznie z tytułem wykonawczym przeciwko dłużnikowi stanowi podstawę umożliwiającą wierzycielowi sięgnięcie do znajdującego się w majątku osoby trzeciej przedmiotu, który wyszedł z majątku dłużnika w następstwie krzywdzącej czynności prawnej uznanej za bezskuteczną wobec tego wierzyciela. Pozwana uznała żądanie pozwu, nie stawiała przeszkód powodowi, a zatem obie strony dążyły do osiągnięcia takiego samego wyniku procesu. Biorąc pod uwagę sytuację pozwanej, w ocenie Sądu pomimo przegranej w procesie, zasadnym było zastosowanie art. 102 k.p.c.

i tylko w części obciążenie M. S. kosztami procesu na rzecz pozwanego, w kwocie uiszczonej przez powoda opłaty od pozwu.

Postanowienie zawarte w punkcie II wyroku zaskarżył w całości powód zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania tj. art. 102 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie polegające na uznaniu, iż w sprawie zachodzą szczególnie uzasadnione wypadki uzasadniające częściowe odstąpienie od obciążenia M. S. kosztami procesu, podczas gdy całokształt okoliczności sprawy nie uzasadnia odstępstwa od podstawowych zasad decydujących o rozstrzygnięciu w przedmiocie kosztów procesu, art. 98 k.p.c.

Zarzucił nadto że pozwana M. S. jako strona przegrywająca sprawę obowiązana jest do zwrotu przeciwnikowi tj. powodowi kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia przez niego jego praw.

Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia zawartego w pkt. II wyroku, poprzez zasądzenie od pozwanej M. S. na rzecz powoda E. Ł. kwoty w wysokości 15 421 zł tytułem zwrotu kosztów procesu na który składa się kwota 1 021 zł tytułem uiszczonej przez powoda opłaty od pozwu oraz kwota 14 400 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, zasądzenie od pozwanej M. S. na rzecz powoda E. Ł. kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I Instancji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie jest zasadne.

Zarzut naruszenia art. 102 k.p.c. okazał się skuteczny.

Kwestia zastosowania art. 102 k.p.c. pozostawiona jest orzekającemu sądowi z odwołaniem się do jego kompetencji, bezstronności, doświadczenia i poczucia sprawiedliwości. Podane przez Sąd Okręgowy w uzasadnieniu motywy rozstrzygnięcia nie są wystarczające do zastosowania art. 102 k.p.c. Trafnie zarzucono, że w sprawie nie jest znany stan majątkowy pozwanej, co jest jedną z przesłanek mających wpływ na zastosowanie tego przepisu. Słuszność ma skarżący, że sytuacja osobisto finansowa pozwanej nie została w żaden sposób udowodniona. Jej sytuacja osobisto finansowa nie ma jednak decydującego wpływu na zastosowanie art. 102 k.p.c. Przyjęcie przez Sąd I instancji, że odstąpienie od obciążania strony przegrywającej sprawę kosztami procesu poniesionymi przez jej przeciwnika procesowego nastąpiło z uwagi na to, że pozwana uznała powództwo czym niewątpliwie zniósła ryzyko przegrania sprawy przez powoda i skrócił, mimo obecnych zarzutów (co do przewlekania procesu poprzez wysuwanie wniosków dowodowych, które były przez Sąd Okręgowy oddalane) czasokres rozpoznania sprawy, nie jest trafne i wystarczające dla zastosowania art. 102 k.p.c.

Źródłem i przyczyną procesu była zaskarżona czynność prawna, a uznanie powództwa nie było bezwarunkowe i nie doprowadziło do wydania wyroku na pierwszej rozprawie.

Pozwana uznając powództwo zgłosiła wniosek o nie obciążanie jej kosztami procesu, jednak w okolicznościach sprawy przesłanki do zastosowania art. 102 k.p.c. nie były wystarczające i z tego powodu Sąd II instancji uwzględnił zażalenie, i zasądził zwrot kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, wraz z kosztami postępowania zażaleniowego, na podstawie art. 98 k.p.c. oraz art. 386 § 1 k.p.c. i w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSA Marek Boniecki SSA Jan Kremer SSA Sławomir Jamróg